

Sygn. akt II Ka 985/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 lutego 2022r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Agnieszka Karłowicz
Protokolant:	sekr. sąd. Beata Wilkowska

przy udziale Prokuratora Małgorzaty Ciećko

po rozpoznaniu w dniu 18 lutego 2022 r.

sprawy **A. O.**

oskarżonego z art. 180a k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Łukowie

z dnia 4 listopada 2021 r. sygn. akt II K 501/21

I. zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

II. zasądza od oskarżonego A. O. na rzecz Skarbu Państwa 320 złotych kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 985/21
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Łukowie z dnia 4 listopada 2021 roku wydany w sprawie o sygnaturze akt II K 501/21.

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	---------------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
---		-----	-----	-----	
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
-----	-----	-----	-----	-----	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
-----	-----	-----

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów

<i>(dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu
-----	-----	-----

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzuty <u>obrońcy oskarżonego</u>	
1.	błąd w ustaleniach faktycznych, przyjętych za podstawę zaskarżonego orzeczenia, który miał wpływ na treść wyroku, poprzez uznanie, że w przedmiotowej sprawie nie zachodzą przesłanki do uwzględnienia wniosku o warunkowe umorzenie postępowania karnego podczas, gdy oskarżony nie był uprzednio karany, przyznał się do winy, wina i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne, a jego właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia uzasadniają przypuszczenie, że pomimo warunkowego umorzenia postępowania będzie przestrzegał porządku prawnego, zatem zostały spełnione wszystkie przesłanki do warunkowego umorzenia postępowania	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		

Zarzut wywiedziony przez obrońcę oskarżonego okazał się pozbawiony zasadności.

Tytułem wstępu nadmienić należy, że instytucja warunkowego umorzenia postępowania karnego jest zastrzeżona wyłącznie dla występków – i to drobnych oraz tych lżejszych z grupy o średnim ciężarze gatunkowym. Oprócz formalnego wymogu, aby przestępstwo należało do typów występków o niedużym ciężarze gatunkowym, przepis art. 66 § 1 kk wymaga jeszcze, aby społeczna szkodliwość konkretnego czynu i wina sprawcy nie były znaczne, co każdorazowo zobowiązuje Sąd do oddzielnego analizowania i ważenia obu tych czynników. Znaczny stopień społecznej szkodliwości czynu, podobnie jak znaczny stopień winy, a tym bardziej, gdy znaczny stopień cechuje oba te czynniki – eliminuje możliwość brania pod uwagę instytucji warunkowego umorzenia postępowania karnego (wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 23 listopada 2017 roku II AKa 378/17).

W celu ustalenia stopnia społecznej szkodliwości konkretnego czynu winno się przeanalizować te spośród mierników społecznej szkodliwości, które wystąpiły w danym przypadku, a które wskazane zostały w art. 115 § 2 kk, tj. rodzaj i charakter naruszonego dobra, rozmiary wyrządzonej lub grożącej szkody, sposób i okoliczności popełnienia czynu zabronionego, wagę naruszonych przez sprawcę obowiązków, a ponadto przy czynach umyślnych – postać zamiaru i motywację sprawcy, a przy czynach nieumyślnych – rodzaj naruszonych reguł

ostrożności i stopień ich naruszenia. Przy ustalaniu stopnia winy należy wziąć natomiast pod uwagę przede wszystkim możliwość i stopień: rozpoznawalności sytuacji faktycznej i prawnej przy podejmowaniu określonego zachowania, swobodnego podejmowania decyzji co do tego zachowania, prawidłowości przebiegu procesu motywacyjnego, zdolności i możliwości przewidywania przebiegu związków przyczynowych i skutków swojego zachowania, zdolności i możliwości pokierowania swoim postępowaniem – w danym czasie, danej sytuacji i danych okolicznościach.

Mając na uwadze, że apelacja nie kwestionuje większości ustaleń faktycznych, kwalifikacji prawnej czynu oskarżonego oraz winy, należało uznać za niecelowe odnoszenie się do tych kwestii. Na potrzeby niniejszego uzasadnienia należało poprzestać tylko na stwierdzeniu, że Sąd Okręgowy w Siedlcach w pełni podziela stanowisko Sądu Rejonowego, w tym zakresie.

Sąd I instancji trafnie nie skorzystał w przypadku oskarżonego z możliwości zastosowania dobrodziejstwa warunkowego umorzenia postępowania określonego w art. 66 § 1 kk. Podkreślenia w tym miejscu wymaga, iż przesłankami warunkowego umorzenia postępowania są: uprzednia niekaralność sprawcy i przyjęta co do jego osoby pozytywna prognoza kryminologiczna, zagrożenie czynu karą pozbawienia wolności nieprzekraczającą 5 lat, brak wątpliwości co do okoliczności

popelnienia czynu i co do osoby sprawcy oraz ustalenie, że stopień winy i stopień społecznej szkodliwości nie mogą być znaczne. O ile w niniejszym wypadku spełnione zostały przez oskarżonego przesłanki co do zagrożenia zarzucanego mu czynu karą pozbawienia wolności poniżej 5 lat, jego uprzedniej niekaralności czy też przyjętej wobec jego osoby pozytywnej prognozy kryminologicznej, czy nawet braku wątpliwości co do okoliczności popelnienia czynu, o tyle nie da się przyjąć, iż w przypadku oskarżonego stopień jego winy i stopień społecznej szkodliwości czynu, którego się dopuścił nie są znaczne. Podkreślenia bowiem wymaga, iż decyzja o cofnięciu uprawnień wobec oskarżanego została wydana przez Starostę Łukowskiego w dniu 31 stycznia 2013r. w związku z wydaniem wobec niego orzeczenia o istnieniu przeciwwskazań zdrowotnych do kierowania pojazdami silnikowymi kategorii A i C. Oskarżony ponownie nie uzyskał uprawnień do prowadzenia pojazdów mechanicznych wskazanych kategorii. Trudno zatem nie przyjąć, iż oskarżony będąc świadom sytuacji w jakiej się znajduje, przy braku posiadania uprawnień od 2013 roku, podjął się jednak kierowania samochodem. Należy mieć na uwadze, że oskarżony od prawie 10 lat nie powinien być kierowcą pojazdów mechanicznych obejmujących kategorie A i C, co powoduje, że nie posiadał on wiedzy, umiejętności, sprawdzonych predyspozycji, odpowiedniego doświadczenia do kierowania samochodem ciężarowym, co również miało znaczenie dla bezpieczeństwa ruchu drogowego, przy uwzględnieniu także, że to stan

zdrowia stanowi przeciwskazanie do kierowania pojazdami ciężarowymi przez oskarżonego. W toku postępowania nie udało się ustalić żadnego motywu, np. w postaci nagłego zdarzenia losowego, któremu ulec mogła osoba bliska oskarżonego i które to zdarzenie wymagało szybkiej interwencji i udziału oskarżonego, a co za tym idzie użycia przez niego samochodu. Oskarżony nie posiadał naglącego powodu by tego dnia, łamiąc orzeczenie administracyjne, podejmować jazdę samochodem, co świadczy o wysokim stopniu zawinienia oskarżonego w zakresie przypisanego mu czynu. Należy podkreślić, że konieczność wykonywania obowiązków zawodowych nie może stanowić usprawiedliwienia zachowania oskarżonego. Oskarżony jako dorosła osoba z doświadczeniem życiowym, miał pełną świadomość negatywnych skutków swojego zachowania, w szczególności negatywnych konsekwencji w postaci orzeczonego środka karnego, a kierując pojazdem ciężarowym liczył się z możliwością zaistnienia negatywnych konsekwencji...

Oskarżony poruszał się jedną z głównych ulic, w godzinach natężonego ruchu pojazdów. Należy wskazać, że bezpieczeństwo w komunikacji jest dobrem szczególnie cennym, które zasługuje na specjalną ochronę prawa karnego. Wydaje się, że oskarżony zlekceważył wydaną decyzję o cofnięciu uprawnień, uznając, że potrzeba realizacji zlecenia usprawiedliwia jego zachowanie.

Reasumując w tym zakresie stwierdzić należy, że w odniesieniu do osoby oskarżonego nie zachodziły

wszystkie przesłanki warunkujące zastosowanie dobrodziejstwa warunkowego umorzenia postępowania.

Sąd Odwoławczy nie znalazł powodów by nie podzielić stanowiska Sądu I instancji do co kary wymierzonej oskarżonemu. W tym miejscu podkreślenia wymaga, iż rażąca niewspółmierność kary zachodzi bowiem wtedy, gdy suma zastosowanych kar zarówno zasadniczych, jak i dodatkowych wymierzonych za przypisane oskarżonemu przestępstwo nie uwzględnia należycie stopnia społecznego niebezpieczeństwa tego czynu oraz nie realizuje w wystarczającej mierze celów kary w zakresie społecznego oddziaływania z jednoczesnym uwzględnieniem celów zapobiegawczych i wychowawczych, jakie ma ona osiągnąć w stosunku do skazanego (wyrok SN z 10.07.1974r., V KRN 60/74, OSNKW 1974, z. 11, poz. 213). W ocenie Sądu Odwoławczego, oceniając wymiar kary dokonany przez Sąd I instancji, przez pryzmat wymogów płynących z art. 53 kk i nast., z sytuacją taką w niniejszej sprawie nie mamy do czynienia. Wymierzona kara czyni zadość wymogom płynącym w tym zakresie z przepisu art. 53 kk i n. Tym samym Sąd Okręgowy nie znalazł podstaw, żeby kwestionować rodzaj i wymiar orzeczonej wobec oskarżonej kary grzywny. Należy dodać, że obligatoryjny środek karny orzeczony zgodnie z dolnym progiem ustawowego zagrożenia, stanowi dodatkową dolegliwość za czyn, którego dopuścił się oskarżony, a który w ten właśnie uciążliwy sposób ma wpływać powstrzymująco na oskarżonego oraz świadomość innych kierowców, którzy mogą podejmować się

kierowania pojazdem w sytuacji takiej, jak oskarżony.	
Wniosek	
wniosek o zmianę zaskarżonego wyroku i warunkowe umorzenie postępowania wobec oskarżonego na okres próby 2 lat	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.	
Wobec bezzasadności wywiedzionego zarzutów, na uwzględnienie nie zasłużył wniosek apelacyjny.	

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Wyrok Sądu Rejonowego w Łukowie z dnia 4 listopada 2021 roku wydany w sprawie o sygnaturze akt II K 501/21.	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	

Wobec bezzasadności wywiezionego przez obronę zarzutu, przy jednoczesnym braku przesłanek z art. 440 kpk, wyrok Sądu pierwszej instancji należało utrzymać w mocy.	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
-----	-----
Zwięźle o powodach zmiany	
-----	-----

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia	
1.1.	----- # art. 439 k.p.k. -----
Zwięźle o powodach uchylenia	
-----	-----
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości # art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia	
-----	-----
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania # art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem	

szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
-----	-----	
4.1.	-----	# art. 454 § 1 k.p.k.-----
Zwięźle o powodach uchylenia		
-----	-----	
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
-----	-----	
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
-----	-----	-----
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II.	Zasądzono od oskarżonego 300 zł opłaty i 20 zł wydatków postępowania odwoławczego, tj. ryczałt za doręczenia pism w sprawie, orzeczone na podstawie art. 636 § 1 kpk w zw. z art. 627 kpk i art. 8 w zw. z art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. Nr 49, poz. 223 z 83 r. z późn. zm.). Oskarżony jest osobą młodą, posiada stałe źródło dochodu oraz znaczny majątek i ma możliwość uregulowania orzeczonych należności.

7. PODPIS

--

1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	wyrok Sądu Rejonowego w Łukowie z dnia 4 listopada 2021r. sygn. akt II K 501/21		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana